IMMOBILIARI

Sala d'estar i de lleure

El saló de la masia és ampli i consta de dos ambients. El central gira al voltant d'una xemeneia amb marc de pedra tallada. Als extrems, dues zones dedicades al lleure, una amb taula de billar i l'altra amb un futbolí.

Racons molt mediterranis

En una terrassa balustrada hi ha el menjador d'estiu davant d'una pineda amb el mar de fons. Una postal desbordant de mediterraneïtat. A l'altra imatge, un racó assolellat al costat de la porta d'entrada principal.

REPORTATGE

Que vénen els pirates!

Can Torretes, al litoral de Calonge, formava part d'una xarxa de torres de guaita i de suport al gran castell

Jordi Palarea
Fotos: Agustí Ensesa

No cal furgar gaire en la història dels pobles costaners empordanesos per esbrinar que durant segles se les han hagut d'heure amb les ràtzies de sarraïns i pirates. D'això en són prova les diverses torres de defensa i vigilància que esquitxen el litoral català. A l'acollidor i plàcid poble de Sant Antoni de Calonge s'erigeix el Castell de Calonge, construït al segle VIII per ordre dels Comtes de Girona, i és una de les més grans fortaleses del Baix Empordà. Al castell li donaven suport les diverses torres aixecades en punts estratègics del litoral, entre les quals Torre Valentina, Torre Lloreta o les petites torres de la masia que ens ocupa, i que tenien la finalitat de fer senyals de fum per avisar que arribaven els invasors.

Can Torretes és una masia originària del segle XVI reconstruïda l'any 2010 i amb dues torres quadrades. Està situada a pocs metres de la platja i no gaire lluny de la carretera que comunica amb Platja d'Aro, però aïllada i camuflada gràcies a la vegetació abundant i a la pujada costeruda que fa l'entrada. El jardí que envolta la casa és ampli i amb flora típicament mediterrània, fàcil de mantenir. La casa, de poc més de 430m², és de planta rectangular amb una torre a cada costat. Té un aspecte molt rústic però elegant, fruit d'una acurada reconstrucció, i s'hi han conservat els elements arquitectònics més significatius de l'època que va ser erigida.

La façana principal i la posterior tenen un aire provençal a causa de la decoració amb butaques de fusta amples i còmodes tapissades blanques, amb un lleuger toc de color.

1 Sota una volta de canó, de tosca catalana, s'ubica el menjador entorn d'una taula robusta de fusta. Recorda els medievals

2 La dutxa està separada de la resta del bany per un mig envà.

3 Bany i vestidor espectacular de dimensions generoses

4 Façana lateral amb una de les dues torres de què disposa la masia. A la base, el porxo de la piscina

5 Vista de la façana posterior, amb un porxo amb un llit amb dosser a la vora d'una escultura d'un home nu amb priapisme

6 La façana lateral té una porta per entrar a l'estudi

7 L'habitació principal té un aire monacal

8 Cuina

UBICACIÓ I FITXA TÈCNICA

UBICACIÓ
Litoral de Calonge
Baix Empordà

SUPERFÍCIE
Terreny: 8.610 m² enjardinats
Masia: 430 m², distribuïts en dues plantes

PREU
6.000.000 d'euros

Tot just passar la porta d'entrada trobem, a la dreta, el menjador. Una taula molt rústica sota sostre de volta de canó, i del qual penja un gran llum, a més d'una robusta xemeneia de ferro colat a la paret del fons, recorden un menjador medieval. El terra és de llosetes de pedra.

A l'esquerra del rebedor hi ha la cuina, de dimensions generoses. Al mig, una illa central de treball, de fusta massissa, i una vella pica de granit. En una cantonada, al costat del que va ser l'antiga llar de foc i forn de la masia, una taula de ferro i un parell de cadires conviden a assaborir un te vora el foc. La zona de cuinar pròpiament dita se situa sota una finestra i consta de dues cuines. Il·lumina el conjunt un llum molt original fabricat amb culleres. Al costat de la cuina, un rebost i un vistós armari celler.

La cuina comunica amb un saló amb dues zones diferenciades. Una, amb butaques encarades a una xemeneia de pedra tallada i l'altra, entorn d'un billar. El saló té sortida a la part posterior del jardí, on un porxo que té un llit amb dosser incita a una agradable migdiada mediterrània. Completa la planta baixa un gran despatx amb una entrada independent des d'una de les façanes laterals.

Una escala interior arrenca des d'una porta estreta situada al rebedor. A la base, una habitació amb bany. L'escala desemboca al dormitori principal que ocupa tota la planta superior. Consta d'una habitació amb xemeneia, d'una senzillesa i rusticitat gairebé monacal. El singular bany i vestidor formen un sola estança, amb un envà que proporciona certa intimitat a la dutxa i tassa. El paviment és de fusta sense polir i gastat pels anys i els passos.

casas@lavanguardia.es